

چکیده‌ی پژوهش

این پژوهش به روش توصیفی و با هدف بررسی الگوی توزیع تخت های بیمارستانی سازمان تأمین اجتماعی نسبت به جمعیت بیمه شدگان تأمین اجتماعی در استان ها، تعیین میزان نابرابری در توزیع این تخت ها و اولویت بندی استان ها به منظور بهره برداری از تخت ها در بیمارستان های در حال احداث سازمان تأمین اجتماعی انجام شده است .

برای انجام این پژوهش از گزارش های رسمی و داده های مستند استفاده شده و تخت های بیمارستانی براساس دو روش « درمان مستقیم » و « درمان غیر مستقیم » مورد بررسی قرار گرفته اند . برای سنجش نابرابری ابتدا به کمک روش توزیع مقداری و منحنی لورنز میزان نابرابری در توزیع تخت بیمارستانی در استان ها نشان داده شده و سپس با محاسبه ی شاخص تخت بیمارستانی در استان ها در دوره های زمانی مورد نظر ، میزان دسترسی جمعیت هر استان به تخت های بیمارستانی در هر یک از روش های درمان مستقیم و درمان غیر مستقیم با یکدیگر مقایسه شده است .

یافته های این پژوهش نشان می دهد که توزیع تخت های بیمارستانی وابسته به سازمان تأمین اجتماعی (روش درمان مستقیم) نسبت به جمعیت بیمه شدگان در استان ها در سال ۱۳۷۳ « نسبتاً نابرابر » بوده است و در صورت بهره برداری از تخت های بیمارستان های در حال احداث این سازمان در سال ۱۳۷۸ به

وضعیت «نسبتاً برابر» خواهد رسید. همچنین توزیع تخت های بیمارستانی کشور (روش درمان غیر مستقیم) نسبت به جمعیت در استان ها در سال ۱۳۷۳ «نسبتاً برابر» بوده و در صورت بهره برداری از تخت هادر بیمارستان های در حال احداث کشور در سال ۱۳۷۸ باز هم دارای وضعیت «نسبتاً برابر» خواهد بود.

در سال ۱۳۷۸ با وجود بهره داری از تمامی تخت های بیمارستانی سازمان تأمین اجتماعی باز هم به استفاده از روش درمان غیر مستقیم برای درمان بستری بیمه شدگان نیاز خواهد بود و در تعدادی از استان ها در صورت استفاده از تخت های بیمارستانی در هر دوروش درمان مستقیم و غیر مستقیم شاخص تخت بیمارستانی برای بیمه شدگان از شاخص تعیین شده به عنوان هدف برای پایان برنامه دوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی (سال ۱۳۷۸) یعنی $1/65$ تخت بیمارستانی برای هر یک هزار نفر کمتر خواهد بود.